

U S T A W A

z dnia 13 marca 2026 r.

o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa

Art. 1. W ustawie z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 308) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Rekompensata stanowi:

- 1) w przypadku producenta rolnego – pomoc *de minimis* w rolnictwie i jest przyznawana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.),
- 2) w przypadku grupy – pomoc *de minimis* i jest przyznawana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023)

– oraz zgodnie z przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.”,

b) w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące:

- a) pomocy *de minimis* w rolnictwie oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468 i 1652) – w przypadku producenta rolnego,
- b) pomocy *de minimis* oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej – w przypadku grupy;”;

2) w art. 17 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 2. 1. Do postępowań w sprawach dotyczących przyznania rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwanej dalej „rekompensatą”, dla podmiotów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–6 ustawy zmienianej w art. 1, zwanych dalej „grupami”, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy grupa będąca stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, nie złożyła w toku tego postępowania oświadczenia albo zaświadczeń dotyczących pomocy *de minimis* oraz informacji niezbędnych do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 468 i 1652), oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące pomocy *de minimis* oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, składa na wezwanie organu, przed którym toczy się to postępowanie, w terminie wskazanym przez ten organ, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Rekompensatę dla grupy przyznaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną uznaje się za pomoc *de minimis* przyznaną na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023).

4. Grupa, której przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną przyznano rekompensatę, składa do właściwego dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „Krajowym Ośrodkiem”, oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące pomocy *de minimis* oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. W przypadku gdy ze złożonych na podstawie ust. 4 oświadczenia albo zaświadczeń dotyczących pomocy *de minimis* lub informacji niezbędnych do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o

postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, wynika, że rekompensata dla grupy przyznana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wymaga:

- 1) zwiększenia jej wysokości z uwagi na zastosowanie przy jej przyznawaniu przepisów o pomocy *de minimis* w rolnictwie, w tym przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.), albo
- 2) obniżenia jej wysokości z uwagi na pułap pomocy *de minimis* określony w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis*

– dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka z urzędu zmienia decyzję o przyznaniu rekompensaty dla grupy przez odpowiednio zwiększenie jej wysokości albo obniżenie jej wysokości albo uchyla tę decyzję, gdy okaże się, że z uwagi na pułap pomocy *de minimis* określony w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* rekompensata dla grupy nie powinna zostać przyznana.

6. Do zmiany lub uchylenia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy na podstawie ust. 5 przepisów art. 154 i art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) nie stosuje się, a zgoda strony nie jest wymagana.

7. W przypadku gdy w wyniku zmiany albo uchylenia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy na podstawie ust. 5 rekompensata dla grupy podlega zwrotowi w całości albo części, kwotę tej rekompensaty podlegającą zwrotowi uznaje się za kwotę nienależnie lub nadmiernie pobranej rekompensaty w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1, z tym że ustalenia tej kwoty dokonuje się w decyzji o zmianie albo uchyleniu tej decyzji.

8. Jeżeli grupa, której przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną przyznano rekompensatę, nie złoży w terminie określonym w ust. 4 do właściwego dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka oświadczenia albo zaświadczeń dotyczących pomocy *de minimis* oraz informacji niezbędnych do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, dyrektor oddziału

terenowego Krajowego Ośrodka stwierdza wygaśnięcie decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy, a jeżeli rekompensata została wypłacona w dniu, w którym decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy stała się ostateczna, kwotę tej rekompensaty uznaje się za nienależnie lub nadmiernie pobraną w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1.

9. Z dniem, w którym decyzja o stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji o przyznaniu rekompensaty dla grupy, o której o mowa w ust. 8, stała się ostateczna:

- 1) traci ważność zaświadczenie stwierdzające, że rekompensata dla grupy przyznana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest pomocą *de minimis* w rolnictwie;
- 2) uznaje się, że wierzytelność objęta decyzją o przyznaniu rekompensaty dla grupy, której wygaśnięcie zostało stwierdzone na podstawie ust. 8, nie przeszła z mocy prawa na Krajowy Ośrodek.

Art. 3. Postępowania w sprawach nakładania kar pieniężnych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty